

mutatják, hogy a társas támogatás és a kardiovaszkuláris betegségekkel kapcsolatos sérülékenységerzés és aggodalom között feltételezhető a kapcsolat. Ez arra világít rá, hogy érdemes lenne a rizikóészleléses vizsgálatok és a prevenció kialakításába beemelni a társas kapcsolatok szempontját is. Fontos lehet a személyes kapcsolatok feltárása a minél személyre szabottabb prevencióstratégia kidolgozásában.

Dávid Ildikó (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Poszttraumás növekedés és értelemkeresés a gyászoló felnőttek körében

Előadásomban az alapképzésen benyújtott szakdolgozati kutatásomat szeretném bemutatni, melyben a gyászoló felnőttek körében tapasztalt poszttraumás növekedés és az élet értelmességének összefüggéseit vizsgáltam egy online kérdőívcsomag segítségével. A poszttraumás növekedés fogalma ugyan idegenül csenghet, a jelenség maga azonban mélyen beleszövődött mind a köztudatba, mind a filozófiai és irodalmi gondolkodásba. A veszteségekkel és nehézségekkel való megküzdésben rejlő lehetőségeket már nagyon régen felismerték, napjainkban pedig pszichológiai kutatások népszerű tárgyává vált. Számos megrázó életeseményt megélt személy beszámol arról, hogy – a természetesen figyelmen kívül hagyhatatlan negatív következmények mellett – pozitívan változott a viszonyuk önmagukhoz, másokhoz és a világhoz. Gyakran megemlítik például, hogy a trauma feldolgozása által jobban értékelik saját életük, erősebbnek érzik önmaguk, elmélyült a kapcsolatuk szeretteikkel vagy éppen megszilárdult spirituális vagy vallásos hitük, azaz valamilyen személyiségfejlődésen mentek keresztül. Ebben a folyamatban esszenciális szerepet játszik az, hogy a nehéz esemény megrengeti az emberek alapvető hitrendszerét és sémáit, valamint megkérdőjelezi az a saját életükről mesélt narratívájukat. Ez idővel olyan kognitív folyamatokat indít be, amelyek során valamilyen személyes értelmet keresnek és nagyon gyakran találnak is az elszenvedett veszteségekben, majd lassan helyreáll a világgépük, ami immár sokkal ellenállóbb az elkövetkezendő nehézségekkel szemben.

Az elmúlt néhány évtized kutatásait alapul véve szakdolgozatomban azt vizsgáltam, hogy egy szeretett személy elvesztése, mint az élet egyik legfájdalmasabb élménye, lehet-e táptalaja a fentebb leírt személyiségfejlődésnek, valamint hogy ez a fejlődés hogyan függ össze a bekövetkező haláleset körülményeivel.

Pálfi Antónia (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Implicit tanulást követő felejtési effektus kognitív hátere

Jelen vizsgálatomban az irányított felejtési effektus megjelenését és a kognitív háterét tárgyalom, az implicit motoros tanulást követően. Kíváncsi vagyok arra, hogy a nem tudatosuló motoros tanulás megléte után kapott felejtési hatás,